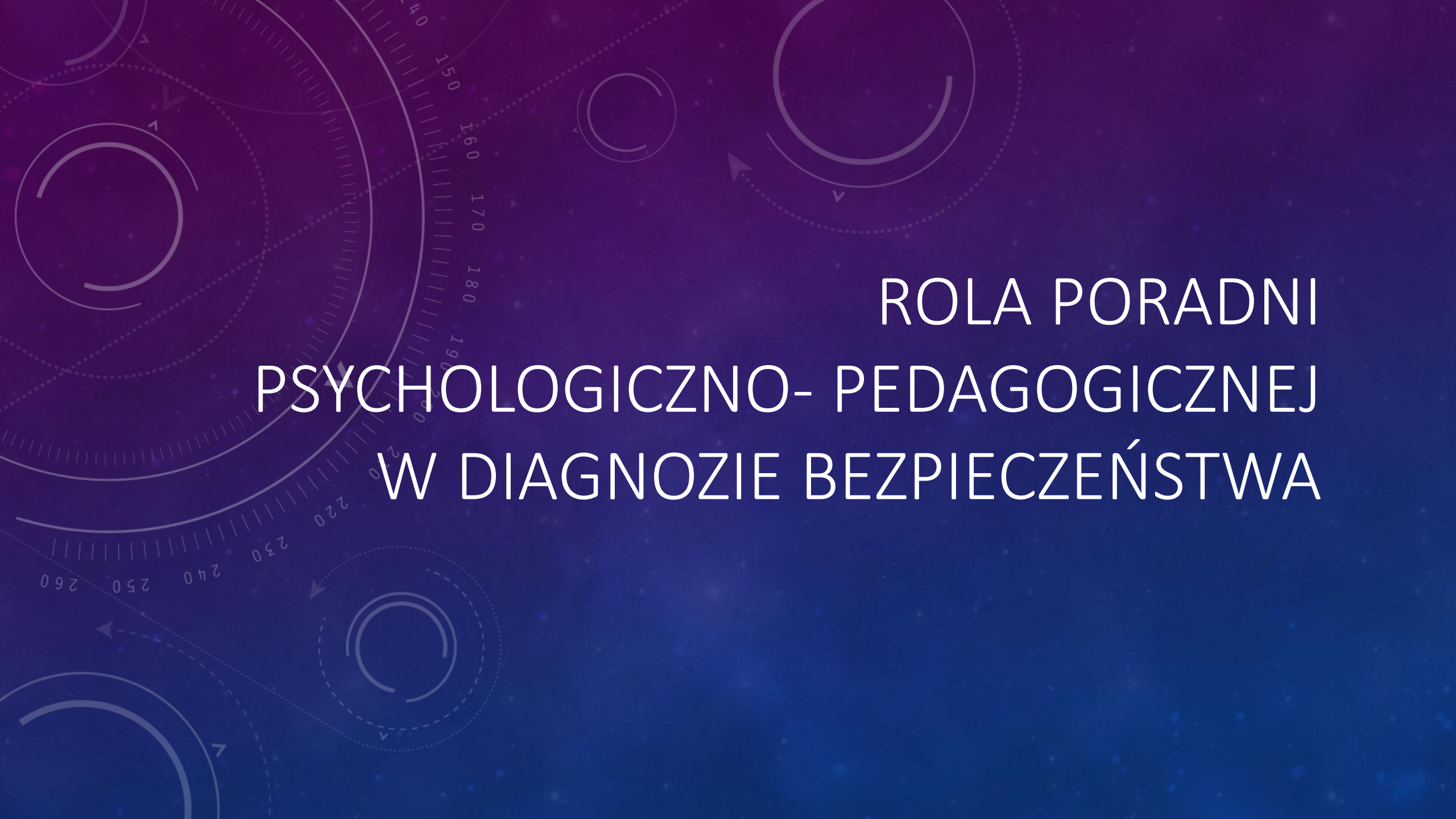
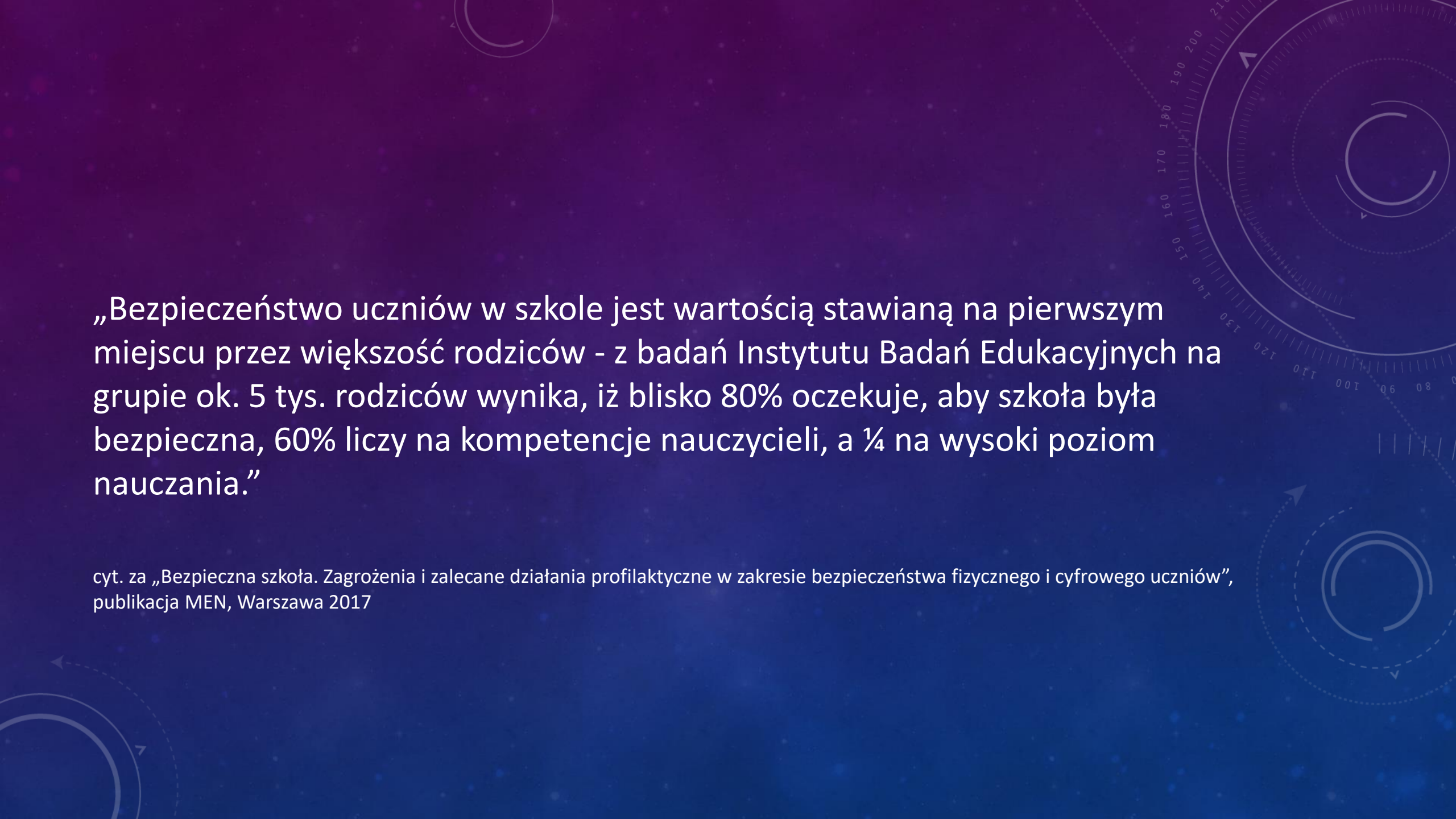

ROLA PORADNI PSYCHOLOGICZNO- PEDAGOGICZNEJ W DIAGNOZIE BEZPIECZEŃSTWA

„Bezpieczeństwo uczniów w szkole jest wartością stawianą na pierwszym miejscu przez większość rodziców - z badań Instytutu Badań Edukacyjnych na grupie ok. 5 tys. rodziców wynika, iż blisko 80% oczekuje, aby szkoła była bezpieczna, 60% liczy na kompetencje nauczycieli, a $\frac{1}{4}$ na wysoki poziom nauczania.”

cyt. za „Bezpieczna szkoła. Zagrożenia i zalecane działania profilaktyczne w zakresie bezpieczeństwa fizycznego i cyfrowego uczniów”, publikacja MEN, Warszawa 2017

DZIAŁANIA NA RZECZ BEZPIECZEŃSTWA UCZNIÓW Z PERSPEKTYWY PPP

JAK PRZEDSZKOLA I SZKOŁY TWORZĄ ŚRODOWISKO BEZPIECZNE DLA WYCHOWANKÓW I UCZNIÓW?

Dyrektorzy i szkolni specjaliści wskazują na kilka głównych kategorii:

- bezpieczeństwo zewnętrzne (monitoring, ochrona budynku, rejestr wejść, identyfikatory, dyżury nauczycieli na korytarzach szkoły);
- identyfikacja zagrożeń (rozmowy z uczniami, rodzicami, ankiety dla uczniów);
- edukacja (działania profilaktyczne - spotkania z policjantami, strażnikami miejskimi, warsztaty i szkolenia w zakresie przemocy rówieśniczej i cyberprzemocy, pogadanki w ramach godzin wychowawczych, projekty edukacyjne);
- działania interwencyjne podejmowane w sytuacjach, gdy bezpieczeństwo uczniów zostało zagrożone;

W JAKIM OBSZARZE PPP MOŻE WSPOMAGAĆ SZKOŁY I PRZEDSZKOLA?

Identyfikacja zagrożeń:

- wsparcie nauczycieli w tworzeniu prostych narzędzi badawczych;
- prowadzenie diagnoz w oparciu o autorskie narzędzia;
- opracowywanie raportów z badań;
- a także diagnoza psychologiczno-pedagogiczna uczniów sprawiających trudności wychowawcze.

W JAKIM OBSZARZE PPP MOŻE WSPOMAGAĆ SZKOŁY I PRZEDSZKOLA?

Wsparcie edukacyjne:

- warsztaty i szkolenia dla nauczycieli w zakresie przemocy rówieśniczej i cyberprzemocy;
- warsztaty integracyjne dla uczniów;
- warsztaty dla nauczycieli w zakresie budowania autorytetu w grupie uczniów;
- pogadanki dla rodziców i uczniów na temat bezpieczeństwa w sieci;
- warsztaty dla uczniów - trening kontroli złości;
- szkolenia dla nauczycieli - praca z trudnymi uczniami;
- indywidualne konsultacje dla nauczycieli i rodziców.

W JAKIM OBSZARZE PPP MOŻE WSPOMAGAĆ SZKOŁY I PRZEDSZKOLA?

Działania interwencyjne i terapeutyczne:

- warsztaty dla uczniów w klasach, w których pojawia się zjawisko przemocy rówieśniczej;
- socjoterapia;
- terapia indywidualna;
- wsparcie wychowawców i szkolnych specjalistów w trakcie działań interwencyjnych (mediacje);
- udział w spotkaniach z rodzicami “trudnych uczniów”;
- udział w komisjach wychowawczych;

PRZYKŁADOWE DZIAŁANIA PODEJMOWANE PRZEZ PPP NR 1

Program diagnozy bezpieczeństwa uczniów w szkołach

W ramach programu PPP prowadzi badania ankietowe uczniów, rodziców, nauczycieli dotyczące m.in tworzenia systemu normatywnego w szkole, występujących w środowisku zagrożeń, skuteczności działań profilaktycznych i interwencyjnych. Diagnoza adresowana jest przede wszystkim do szkół podstawowych i składa się z dwóch etapów. Pierwszą część stanowi diagnoza wstępna, która pozwala określić czy szkoła jest postrzegana jako bezpieczna, czy posiada mechanizmy przeciwdziałania przemocy rówieśniczej, budowania właściwej atmosfery zaufania na linii rodzice-nauczyciele-uczniowie, czy posiada procedury działania w sytuacjach gdy zagrożone jest bezpieczeństwo uczniów. Drugim etapem jest diagnoza pogłębiona, adresowana do szkół wymagających pomocy w stworzeniu systemu bezpiecznego funkcjonowania uczniów. Pozwala ona określić modele zachowań przemocowych i potencjalne zagrożenia, wskazać obszary wymagające wsparcia (np. wdrożenia programów profilaktycznych, szkoleń dla nauczycieli, wypracowania modelu współpracy z rodzicami). Każdy z etapów diagnozy kończy się raportem zawierającym rekomendacje dla placówki i wskazującym mocne strony systemu bezpieczeństwa.

PRZYKŁADOWE DZIAŁANIA PODEJMOWANE PRZEZ PPP NR 1

Program profilaktyczno-interwencyjny w sytuacjach przemocy rówieśniczej

Program ma charakter edukacyjno-wspierający. Obejmuje on szkolenie nauczycieli z zakresu wiedzy teoretycznej n/t mechanizmów przemocy rówieśniczej, tworzenia dobrego klimatu w szkole i klasie, budowania autorytetu nauczyciela, działań profilaktycznych w zakresie zachowań o charakterze przemocy, a także podejmowania działań interwencyjnych wobec sprawców przemocy i udzielania pomocy uczniom będącym ofiarami takich zachowań. W module szkoleniowym zawarte są również elementy warsztatowe.

Po szkoleniu pracownicy poradni oferują szkole wsparcie merytoryczne w zakresie jego wdrożenia, a także spotkania interwizyjne.

Obecnie tym programem zostały objęte prawie wszystkie szkoły podstawowe znajdujące się w rejonie działania PPP1.

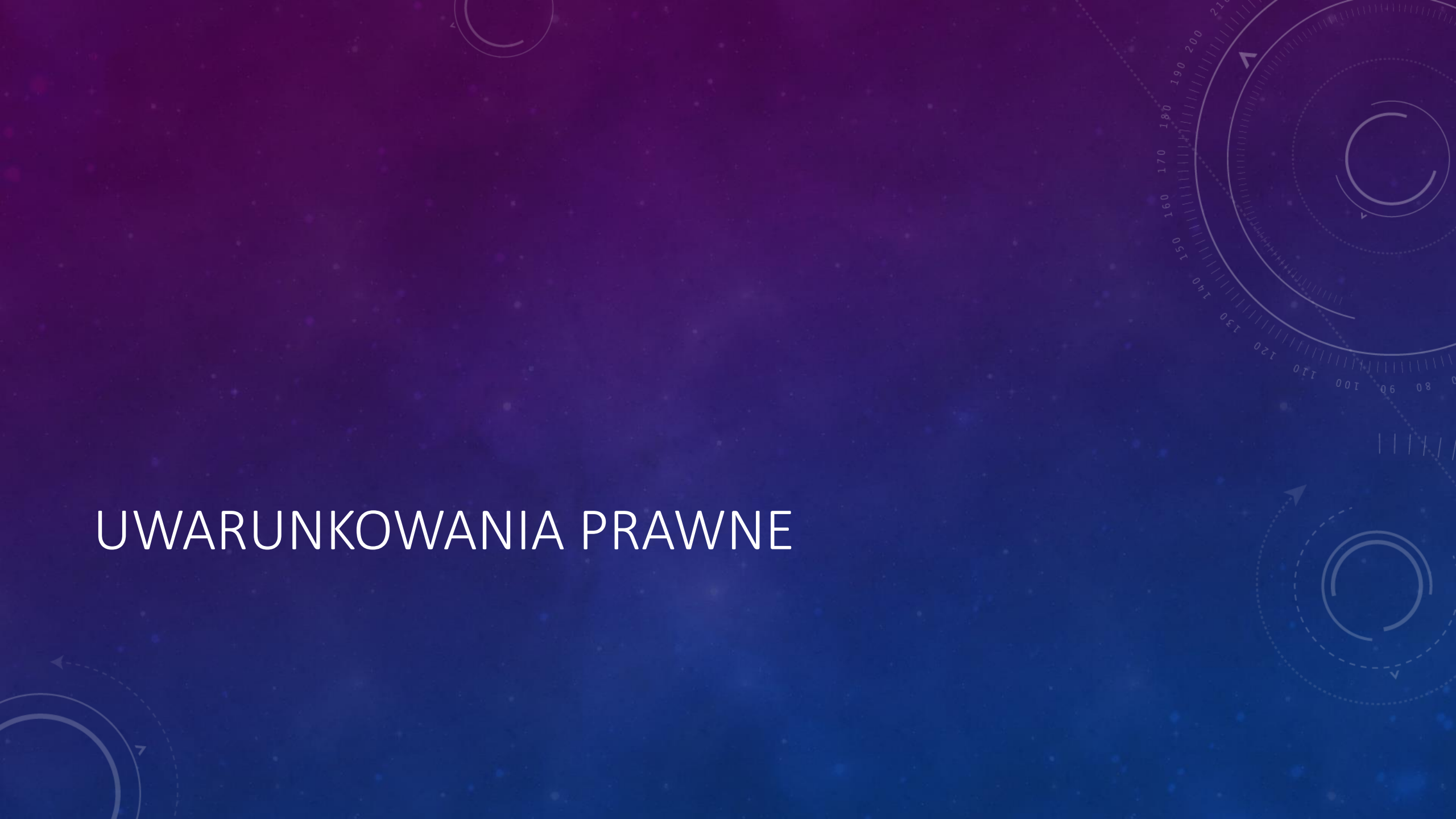
PRZYKŁADOWE DZIAŁANIA PODEJMOWANE PRZEZ PPP NR 1

Program #pierwsza_pomoc

Jest to program profilaktyczny dotyczący cyberprzemocy. Obejmuje on kilka elementów, które można dopasowywać do potrzeb szkoły. Są to:

- a) szkolenia nauczycieli w zakresie rozpoznawania rodzajów cyberprzemocy i ryzykownych zachowań w sieci, obejmują one również elementy działań profilaktycznych i interwencyjnych, wskazują na sposoby zabezpieczania dowodów cyberprzemocy, kładą nacisk na ścisłą współpracę z rodzicami i innymi specjalistami;*
- b) pogadanki dla rodziców dotyczące zagrożeń w sieci, a także sposobów ochrony przed nimi, reagowania na cyberprzemoc i ryzykowne zachowania w sieci; w ramach tego modułu znajdują się również elementy szkoleniowe dotyczące budowania właściwych relacji rodzic-dziecko i włączania młodych ludzi w świat komunikacji cyfrowej;*
- c) warsztaty dla uczniów wskazujące na rodzaje zagrożeń w sieci, kluczowym elementem warsztatów jest dyskusja na temat mechanizmów cyberprzemocy, sposobów szukania pomocy, a także konsekwencjach prawnych bycia sprawcą; zajęcia dla uczniów zawierają także materiały audiowizualne, które pokazują m.in. Konsekwencje społeczne i emocjonalne przemocy w sieci.*

UWARUNKOWANIA PRAWNE

USTAWA PRAWO OŚWIATOWE Z 14 GRUDNIA 2016 R.

Art. 1. System oświaty zapewnia w szczególności:

1) realizację prawa każdego obywatela Rzeczypospolitej Polskiej do kształcenia się oraz prawa dzieci i młodzieży do wychowania i opieki, odpowiednich do wieku i osiągniętego rozwoju

2) wspomaganie przez szkołę wychowawczej roli rodziny

3) wychowanie rozumiane jako wspieranie dziecka w rozwoju ku pełnej dojrzałości w sferze fizycznej, emocjonalnej, intelektualnej, duchowej i społecznej, wzmacniane i uzupełniane przez działania z zakresu profilaktyki problemów dzieci i młodzieży

(...)

6) możliwość pobierania nauki we wszystkich typach szkół przez dzieci i młodzież niepełnosprawną, niedostosowaną społecznie i zagrożoną niedostosowaniem społecznym, zgodnie z indywidualnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi oraz predyspozycjami;

(...)

14) utrzymywanie bezpiecznych i higienicznych warunków nauki, wychowania i opieki w szkołach i placówkach

(...)

21) upowszechnianie wśród dzieci i młodzieży wiedzy o bezpieczeństwie oraz kształtowanie właściwych postaw wobec zagrożeń, w tym związanych z korzystaniem z technologii informacyjno-komunikacyjnych, i sytuacji nadzwyczajnych.

USTAWA PRAWO OŚWIATOWE Z 14 GRUDNIA 2016 R.

- Art. 5. Nauczyciel w swoich działaniach dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych ma obowiązek kierowania się dobrem uczniów, troską o ich zdrowie, postawę moralną i obywatelską, z poszanowaniem godności osobistej ucznia.

USTAWA O DZIAŁANIACH ANTYTERRORYSTYCZNYCH Z 10 CZERWCA 2016 R.

Art. 2. Ustawa definiuje istotne pojęcia związane z terroryzmem. Ilekoć w ustawie jest mowa o:

1. działaniach antyterrorystycznych – należy przez to rozumieć działania organów administracji publicznej, polegające na zapobieganiu zdarzeniom o charakterze terrorystycznym, przygotowaniu do przejmowania nad nimi kontroli w drodze zaplanowanych przedsięwzięć, reagowaniu w przypadku wystąpienia takich zdarzeń oraz usuwaniu ich skutków, w tym odtwarzaniu zasobów wykorzystywanych do reagowania na nie;

2. działaniach kontrterrorystycznych – należy przez to rozumieć działania wobec sprawców, osób przygotowujących lub pomagających w dokonaniu przestępstwa o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 115 § 20 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. poz. 553, z późn. zm.), prowadzone w celu wyeliminowania bezpośredniego zagrożenia dla życia, zdrowia osób oraz mienia przy wykorzystaniu specjalistycznych sił i środków oraz specjalistycznej taktyki działania,

(...)

6. miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć przestrzeń otwartą lub zamkniętą, w której nastąpiło zdarzenie o charakterze terrorystycznym lub w której wystąpił lub miał wystąpić jego skutek oraz przestrzeń, w której występują zagrożenia związane ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym;

7. zdarzeniu o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć sytuację, co do której istnieje podejrzenie, że powstała na skutek przestępstwa o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 115 § 20 ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub zagrożenie zaistnienia takiego czynu.

USTAWA KARTA NAUCZYCIELA Z DNIA 26 STYCZNIA 1982 R.

Art. 6. Nauczyciel obowiązany jest rzetelnie realizować zadania związane z powierzonym mu stanowiskiem oraz podstawowymi funkcjami szkoły: dydaktyczną, wychowawczą i opiekuńczą; wspierać każdego ucznia w jego rozwoju oraz dążyć do pełni własnego rozwoju osobowego. Nauczyciel obowiązany jest kształcić i wychowywać młodzież w umiłowaniu Ojczyzny, w poszanowaniu Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w atmosferze wolności sumienia i szacunku dla każdego człowieka; dbać o kształtowanie u uczniów postaw moralnych i obywatelskich zgodnie z ideą demokracji, pokoju i przyjaźni między ludźmi różnych narodów, ras i światopoglądów.

ROZPORZĄDZENIE MEN Z DNIA 1 LUTEGO 2013 R. (Z PÓŹNIEJSZYMI ZMIANAMI) W SPRAWIE SZCZEGÓŁOWYCH ZASAD DZIAŁANIA PUBLICZNYCH PORADNI PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNYCH, W TYM PUBLICZNYCH PORADNI SPECJALISTYCZNYCH

§ 1. Publiczne poradnie psychologiczno-pedagogiczne, w tym publiczne poradnie specjalistyczne, zwane dalej „poradniami”, udzielają dzieciom, od momentu urodzenia, i młodzieży pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz pomocy w wyborze kierunku kształcenia i zawodu, udzielają rodzicom i nauczycielom pomocy psychologiczno-pedagogicznej związanej z wychowywaniem i kształceniem dzieci i młodzieży, a także wspomagają przedszkola, szkoły i placówki w zakresie realizacji zadań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych.

§ 2. Do zadań poradni należy:

- 1) diagnozowanie dzieci i młodzieży;
- 2) udzielanie dzieciom i młodzieży oraz rodzicom bezpośredniej pomocy psychologiczno-pedagogicznej;
- 3) realizowanie zadań profilaktycznych oraz wspierających wychowawczą i edukacyjną funkcję przedszkola, szkoły i placówki, w tym wspieranie nauczycieli w rozwiązywaniu problemów dydaktycznych i wychowawczych;
- 4) organizowanie i prowadzenie wspomagania przedszkoli, szkół i placówek w zakresie realizacji zadań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych.

ROZPORZĄDZENIE MEN Z DNIA 1 LUTEGO 2013 R. (Z PÓŹNIEJSZYMI ZMIANAMI) W SPRAWIE SZCZEGÓŁOWYCH ZASAD DZIAŁANIA PUBLICZNYCH PORADNI PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNYCH, W TYM PUBLICZNYCH PORADNI SPECJALISTYCZNYCH

§ 8.

1. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna udzielana bezpośrednio dzieciom i młodzieży oraz rodzicom polega w szczególności na:
 - 1) prowadzeniu terapii dzieci i młodzieży oraz ich rodzin;
 - 2) udzielaniu wsparcia dzieciom i młodzieży wymagającym pomocy psychologiczno-pedagogicznej lub pomocy w wyborze kierunku kształcenia i zawodu oraz planowaniu kształcenia i kariery zawodowej;
 - 3) udzielaniu pomocy rodzicom w rozpoznawaniu i rozwijaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz indywidualnych możliwości psychofizycznych dzieci i młodzieży oraz w rozwiązywaniu problemów edukacyjnych i wychowawczych.

ROZPORZĄDZENIE MEN Z DNIA 1 LUTEGO 2013 R. (Z PÓŹNIEJSZYMI ZMIANAMI) W SPRAWIE SZCZEGÓŁOWYCH ZASAD DZIAŁANIA PUBLICZNYCH PORADNI PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNYCH, W TYM PUBLICZNYCH PORADNI SPECJALISTYCZNYCH

§ 9.

1. Realizowanie przez poradnie zadań, o których mowa w § 2 pkt 3, polega w szczególności na:

- 1) udzielaniu nauczycielom, wychowawcom grup wychowawczych lub specjalistom, o których mowa w § 5 ust. 2, pomocy w: a) rozpoznawaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych dzieci i młodzieży, w tym w rozpoznawaniu ryzyka wystąpienia specyficznych trudności w uczeniu się u uczniów klas I–III szkoły podstawowej, b) planowaniu i realizacji zadań z zakresu doradztwa edukacyjno-zawodowego, c) rozwijaniu zainteresowań i uzdolnień uczniów; Dziennik Ustaw – 4 – Poz. 199
- 2) współpracy z przedszkolami, szkołami i placówkami w udzielaniu i organizowaniu przez przedszkola, szkoły i placówki pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz opracowywaniu i realizowaniu indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych oraz indywidualnych programów zajęć rewalidacyjno-wychowawczych;
- 3) współpracy, na pisemny wniosek dyrektora przedszkola, szkoły lub placówki lub rodzica dziecka niepełnosprawnego albo pełnoletniego ucznia niepełnosprawnego, w określeniu niezbędnych do nauki warunków, sprzętu specjalistycznego i środków dydaktycznych, w tym wykorzystujących technologie informacyjno-komunikacyjne, odpowiednich ze względu na indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne dziecka niepełnosprawnego albo pełnoletniego ucznia niepełnosprawnego;
- 4) udzielaniu nauczycielom, wychowawcom grup wychowawczych lub specjalistom, o których mowa w § 5 ust. 2, pomocy w rozwiązywaniu problemów dydaktycznych i wychowawczych;
- 5) podejmowaniu działań z zakresu profilaktyki uzależnień i innych problemów dzieci i młodzieży;
- 6) prowadzeniu edukacji dotyczącej ochrony zdrowia psychicznego wśród dzieci i młodzieży, rodziców i nauczycieli;
- 7) udzielaniu, we współpracy z placówkami doskonalenia nauczycieli i bibliotekami pedagogicznymi, wsparcia merytorycznego nauczycielom, wychowawcom grup wychowawczych i specjalistom, o których mowa w § 5 ust. 2.

USTAWA O POSTĘPOWANIU W SPRAWACH NIELETNICH Z 26 PAŹDZIERNIKA 1982R.

Art. 1.

§ 1. Przepisy ustawy stosuje się w zakresie:

1. zapobiegania i zwalczania demoralizacji – w stosunku do osób, które nie ukończyły lat 18;
2. postępowania w sprawach o czyny karalne – w stosunku do osób, które dopuściły się takiego czynu po ukończeniu lat 13, ale nie ukończyły lat 17;
3. wykonywania środków wychowawczych lub poprawczych – w stosunku do osób, względem których środki te zostały orzeczone, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez te osoby lat 21.

§ 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1. „nieletnich” – rozumie się przez to osoby, o których mowa w § 1;
2. „czynie karalnym” – rozumie się przez to czyn zabroniony przez ustawę jako:
 - a) przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo
 - b) wykroczenie określone w art. 50a, art. 51, art. 69, art. 74, art. 76, art. 85, art. 87, art. 119, art. 122, art. 124, art. 133 lub art. 143 Kodeksu wykroczeń.

USTAWA O POSTĘPOWANIU W SPRAWACH NIELETNICH Z 26 PAŹDZIERNIKA 1982R.

Art. 2. Przewidziane w ustawie działania podejmuje się w wypadkach, gdy nieletni wykazuje przejawy demoralizacji lub dopuści się czynu karalnego.

Art. 3.

§ 1. Każdy, kto stwierdzi istnienie okoliczności świadczących o demoralizacji nieletniego, w szczególności naruszanie zasad współżycia społecznego, popełnienie czynu zabronionego, systematyczne uchylanie się od obowiązku szkolnego lub kształcenia zawodowego, używanie alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawianie nierządu, włóczęgostwo, udział w grupach przestępczych, ma społeczny obowiązek odpowiedniego przeciwdziałania temu, a przede wszystkim zawiadomienia o tym rodziców lub opiekuna nieletniego, szkoły, sądu rodzinnego, Policji lub innego właściwego organu.

§ 2. Każdy, dowiedziawszy się o popełnieniu czynu karalnego przez nieletniego, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym sąd rodzinny lub Policję.

§ 3. Instytucje państwowe i organizacje społeczne, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przez nieletniego czynu karalnego ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym sąd rodzinny lub Policję oraz przedsięwziąć czynności niecierpiące zwłoki, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów popełnienia czynu.

USTAWA KODEKS CYWILNY Z DNIA 23 KWIETNIA 1964 R.

Art. 415. Kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Art. 426. Małoletni, który nie ukończył lat trzynastu, nie ponosi odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę.

Art. 427. Kto z mocy ustawy lub umowy jest zobowiązany do nadzoru nad osobą, której z powodu wieku albo stanu psychicznego lub cielesnego winy poczytać nie można, ten obowiązany jest do naprawienia szkody wyrządzonej przez tę osobę, chyba że uczynił zadość obowiązkowi nadzoru albo że szkoda byłaby powstała także przy starannym wykonywaniu nadzoru. Przepis ten stosuje się również do osób wykonywających bez obowiązku ustawowego ani umownego stałą pieczę nad osobą, której z powodu wieku albo stanu psychicznego lub cielesnego winy poczytać nie można.

USTAWA KODEKS KARNY Z DNIA 6 CZERWCA 1997 R.

Art. 1.

§ 1. Odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto popełnia czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia.

§ 2. Nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma.

§ 3. Nie popełnia przestępstwa sprawca czynu zabronionego, jeżeli nie można mu przypisać winy w czasie czynu

USTAWA KODEKS KARNY Z DNIA 6 CZERWCA 1997 R.

Art. 10.

§ 1. Na zasadach określonych w tym kodeksie odpowiada ten, kto popełnia czyn zabroniony po ukończeniu 17 lat.

§ 2. Nieletni, który po ukończeniu 15 lat dopuszcza się czynu zabronionego określonego w art. 134, art. 148 § 1, 2 lub 3, art. 156 § 1 lub 3, art. 163 § 1 lub 3, art. 166, art. 173 § 1 lub 3, art. 197 § 3, art. 252 § 1 lub 2 oraz w art. 280, może odpowiadać na zasadach określonych w tym kodeksie, jeżeli okoliczności sprawy oraz stopień rozwoju sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste za tym przemawiają, a w szczególności, jeżeli poprzednio stosowane środki wychowawcze lub poprawcze okazały się bezskuteczne.

§ 3. W wypadku określonym w § 2, orzeczona kara nie może przekroczyć dwóch trzecich górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisane sprawcy przestępstwo; sąd może zastosować także nadzwyczajne złagodzenie kary.

§ 4. W stosunku do sprawcy, który popełnił występki po ukończeniu lat 17, lecz przed ukończeniem lat 18, sąd zamiast kary stosuje środki wychowawcze, lecznicze albo poprawcze przewidziane dla nieletnich, jeżeli okoliczności sprawy oraz stopień rozwoju sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste za tym przemawiają.

USTAWA KODEKS KARNY Z DNIA 6 CZERWCA 1997 R.

Art. 115.

§ 1. Czynem zabronionym jest zachowanie o znamionach określonych w ustawie karnej.

§ 2. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

(...)

§ 21. Występkiem o charakterze chuligańskim jest występek polegający na umyślnym zamachu na zdrowie, na wolność, na cześć lub nietykalność cielesną, na bezpieczeństwo powszechne, na działalność instytucji państwowych lub samorządu terytorialnego, na porządek publiczny, albo na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy, jeżeli sprawca działa publicznie i bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.

USTAWA O WYCHOWANIU W TRZEŹWOŚCI I PRZECIWDZIAŁANIU ALKOHOLIZMOWI Z 26 PAŹDZIERNIKA 1982 R.

Art. 14.

1. Zabrania się sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych: 1) na terenie szkół oraz innych zakładów i placówek oświatowo-wychowawczych, opiekuńczych i domów studenckich;
- 2) na terenie zakładów pracy oraz miejsc zbiorowego żywienia pracowników; 3) w miejscach i czasie masowych zgromadzeń;

USTAWA O PRZECIWDZIAŁANIU NARKOMANII Z 29 LIPCA 2005 R.

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i tryb postępowania w zakresie przeciwdziałania narkomanii;
- 2) zadania i uprawnienia organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego oraz innych podmiotów w zakresie przeciwdziałania naruszeniom prawa dotyczącego obrotu, wytwarzania, przetwarzania, przerobu i posiadania substancji, których używanie może prowadzić do narkomanii;

Art. 2. Przeciwdziałanie narkomanii realizuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo-wychowawczej i zdrowotnej, a w szczególności:

- 1) działalność wychowawczą, edukacyjną, informacyjną i profilaktyczną;
- 2) leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych;
- 3) ograniczanie szkód zdrowotnych i społecznych;
- 4) nadzór nad substancjami, których używanie może prowadzić do narkomanii;
- 5) zwalczanie niedozwolonego obrotu, wytwarzania, przetwarzania, przerobu i posiadania substancji, których używanie może prowadzić do narkomanii;
- 6) nadzór nad uprawami roślin zawierających substancje, których używanie może prowadzić do narkomanii.

USTAWA O PRZECIWDZIAŁANIU NARKOMANII Z 29 LIPCA 2005 R.

Art. 5.

1. Zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii realizują organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie określonym w ustawie.
2. Zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii są realizowane, w zakresie określonym w ustawie, także przez:
 - 1) przedszkola, szkoły i inne jednostki organizacyjne wymienione w art. 2 pkt 3–9 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59);

Art. 19.

1. Działalność wychowawcza, edukacyjna, informacyjna i profilaktyczna obejmuje:

- 1) promocję zdrowia psychicznego;
- 2) promocję zdrowego stylu życia;
- 3) informowanie o szkodliwości środków i substancji, których używanie może prowadzić do narkomanii, oraz o narkomanii i jej skutkach;
- 4) edukację psychologiczną i społeczną;
- 5) edukację prawną;
- 6) działania interwencyjne.

2. Działalność, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) wprowadzanie problematyki zapobiegania narkomanii do programu wychowawczo-profilaktycznego jednostek organizacyjnych systemu oświaty;
- 2) wprowadzanie problematyki zapobiegania narkomanii do programów przygotowania zawodowego osób zajmujących się wychowaniem oraz profilaktyką w szkołach i innych placówkach systemu oświaty oraz w szkołach wyższych.

USTAWA O PRZECIWDZIAŁANIU NARKOMANII Z 29 LIPCA 2005 R.

Art. 5.

1. Zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii realizują organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie określonym w ustawie.
2. Zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii są realizowane, w zakresie określonym w ustawie, także przez:
 - 1) przedszkola, szkoły i inne jednostki organizacyjne wymienione w art. 2 pkt 3–9 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59);

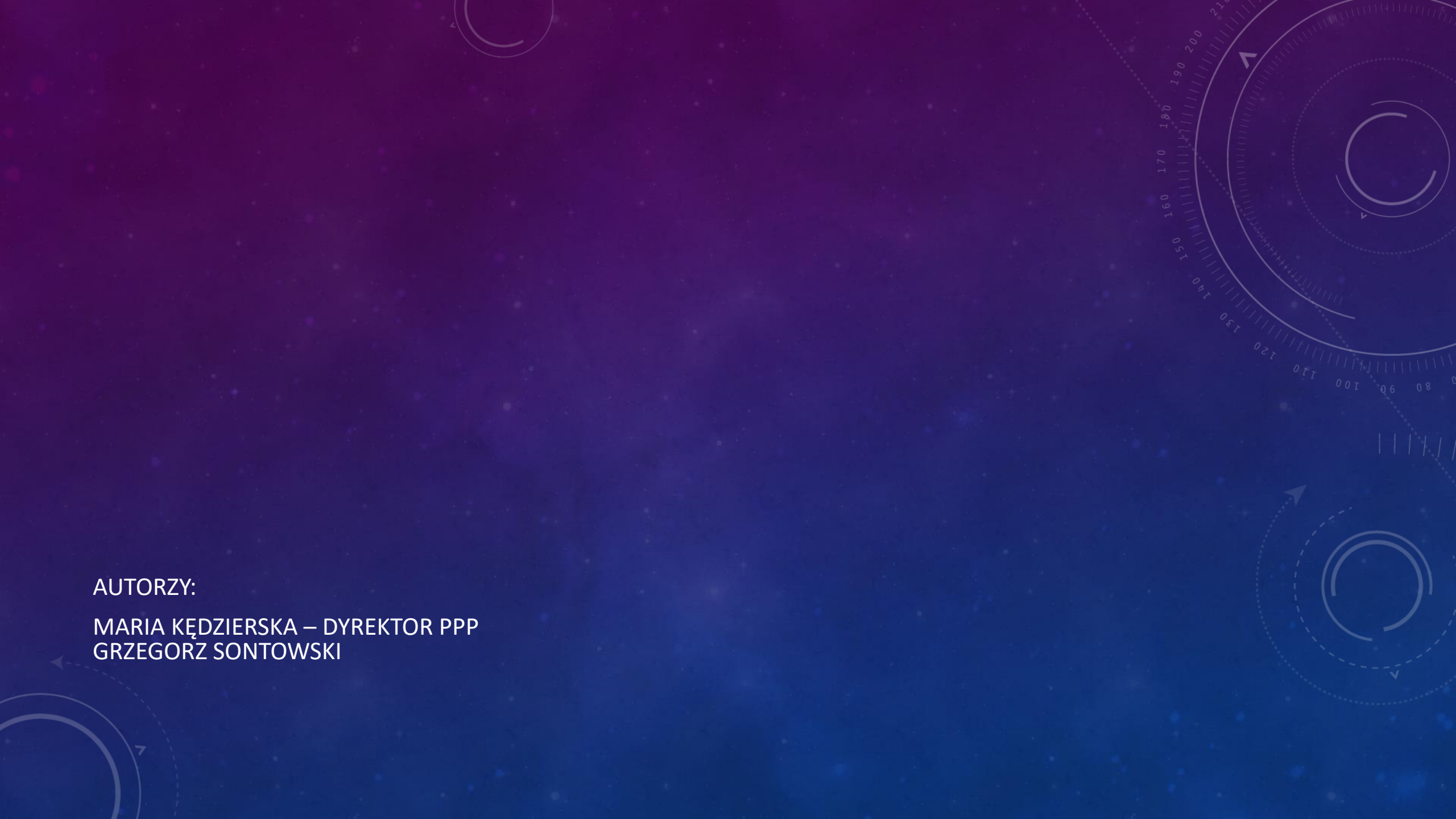
Art. 19.

1. Działalność wychowawcza, edukacyjna, informacyjna i profilaktyczna obejmuje:

- 1) promocję zdrowia psychicznego;
- 2) promocję zdrowego stylu życia;
- 3) informowanie o szkodliwości środków i substancji, których używanie może prowadzić do narkomanii, oraz o narkomanii i jej skutkach;
- 4) edukację psychologiczną i społeczną;
- 5) edukację prawną;
- 6) działania interwencyjne.

2. Działalność, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) wprowadzanie problematyki zapobiegania narkomanii do programu wychowawczo-profilaktycznego jednostek organizacyjnych systemu oświaty;
- 2) wprowadzanie problematyki zapobiegania narkomanii do programów przygotowania zawodowego osób zajmujących się wychowaniem oraz profilaktyką w szkołach i innych placówkach systemu oświaty oraz w szkołach wyższych.

AUTORZY:

MARIA KĘDZIERSKA – DYREKTOR PPP
GRZEGORZ SONTOWSKI